

AD VOCATUS DIABOLI

מה רוצה ד"ר סרוואציוס?

מאת ד"ר ישראל אלדד

ד"ר קרוא העברי יסלע על סתרות לעזות
וה, שבאה ראשית כל מבין שאנו עומדים
במסע עם הגויים — ודבר זה מן הדיו לכובד
ולחובד מלי הרף ועוד נשבע ונדבר באת —
ועל כן טוב כי נכיר קצת את מ ו ש
הוא והיבן שנית טוב לאחר הזמנת פרופיסור
יחיד מומחה ההיסטוריה הוותיק, להוסיף גם
איו פרופיסור גו ואף גרמני, מומחה ההיסטוריה
גרמנית ולאחר שיישבע באלוהי ובכתבי הקודש
הפרוטסטנטים או הקאתולים שלו, יחקר קצת
הוא על תולדות שנתה ישראל ויהיה ישראל
ו מ ד ו ואנטישמיות כנגדמה הרבה הרבה וכן
לפני היסטר ורונברג ואיימקו, ומה לומר להמשיך
לפני ואחריו לנהי' יבן ומה יבתי לא להפסיק
בחקר אחישני של אדוקי אימקו ואף לא בה של
אדוקי היסלע, כי אם לעלמק בתוך המשני
ההרתי של שנתנו, על יחוסם הנפשי-הרוחני
עמוקצמק בעמם.

ברכיו ביותרו של אימקו מארופה בעזרת
היותו שהובן בהאימקו, ומעבר לקשר הדתי
הרוחני הלא קיימת אהיה עמקת מצד ה ה ס
ס ר ו ו ה י ו ה מ ש ט נ י מ ה ג ר מ ב י י מ
ל ר ו מ א המסע הרוחני שישם יותר מכל
דוגמא למשע הרמני, ואין אריך לאמר שהמצי
באימקו הרמניס למעלה בשקידה רבת את תולדות
הנבואים של האימפריה הרומאית, ביוזעו אן
בין יודעו, כימהו או שלא כמהו, ובאחת הד'
רכים הספריות החוקיות, ההיסטוריות, ובאחת הד'
אלהה שעליהם רמז ד"ר סרוואציוס, באחת
ההרכים המגרותיו האלה, מתחבר ומכנה השם
הרוחני של הסינדר הרמניס, סרוואציוס, את
הקומרת של סיוס מ ה ר י ב ה מ ק ד ש עם
הדיך השלישי של היסלע משמ ד ה י ה
ד י מ, כשבאמצע אותו "ריד" רומא קדוש
של הזמנה הרמניס" וסבך לו אתו מרטינ'
לותר המנקת את רמניה מרומא אן עמקית את
שאהה הליודים, מהרבה אמנות קאטולית
השורה הפרוטסטנטית או אממיתיה הרמניס,
אין את מפרשתה השקאה הנוצרית הליודים.

יש רק לקחת — באשר הרחוב העמונת
שלו עורבים בשתיקה סמפחה על שנתנו —
שלהמת כפי המהשע יושע דוד נשעו —
וכאשר — בפי שריאד ודאי דוד נשעו —
הצדק נינע עם שכן בתחון עצמנו, התקפת
ירצון לעשות רושם, שכן סכיסל של התקפת
שם הגנה השופטים והיועק המהשע של מר'
נש שריאד יעמד על כבוד העם והמנהיג ואימרו
ל דוברו של הששן, סמוסד זה של
Advocatus Diaboli
מסד של בציעות
גורית אוה ואינו מחייב אוה ויש בהחלט
כאיצאל אחרת, האזהרה בו על הרמניס,
Dichter und Denker או פו שכבר
העמונת אוה על אמרו האחרת:
Dichter und Henker! וישעתי ו
שאלותיו הששנות:

פ ר יצוק זה נחשף בעת עזותו של פוש'
סאלי ארון.
בבוסקו זה נדון בשתובותיו וניתוחו של
היסטוריון זה אף לא נכר אם כדאי היה למען
השתובות והעזות והתרחים כאלה להיסחית אתו
המאנוכריסטיה קולומביא אשר בישל אתו
זה או דאי עישת רושע על הגויים, שכשר'
ספור להיסטוריה הוותיק באוניברסיטה שלהם
ביתו אן אבולו שישלה, ששפחה "מפני'
רש, הוא לא יהיה גרמני ולא בעל קרופא
כפי דוד מהות רומאית, לא כל קפוק לרודס'
אל אם לא ישל עילת כנפוליא, לא תורה של הנבאי,
מאפשר את השנות האסון, וכן לא
נעמדו כזאת על כך אם אבית היה תורה על
לאת של הלה, או נסחמת האחרותית הער'
בית של היציל ונרודיו על האנטישמיות, המארה'
ליום של היסטוריה על מאור גרמליס, נוסח
עצרת מרומיקה, שרופים באהו נוסח לה ואשה
מנעה, ממח תשובה כורה ותקפה סרוואציוס
ותשובה כורה ותקפה על העיודי בעולם,
ביות התקפה באשר באה מפי האמונה המשי'
זאת ומפי הצגות המדינית.

ההרמניס הם הם שנתנו לשאה הרמניס הליודים
יסוד וישע מ ד ע י י מ ועברו מפרועות כתי'
סידות להשחמה על פו וזו תוכנית המלחמה'
ולא מקרות הן על כן מצו שאלותיו המלחמתי'
של סרוואציוס.

ההיסטוריה, בעזרת דבר קיטרוג ותוכחה
על הגויים בכלל והעורבים במסד, גרמנס שהיו
בלשון ספכובר-מדיעית על דתות ועל "שופר' כפי'
הששנות, על האזהרה האמת הנוצריה, וכן
יבתי זה, האמת שהיול' ידעתו לכל גדול ישראל
הבינה בעלת החרות בדברם על ע י ו ר
י ק י ב, על אדום וישראל, לא נאמר לו כל
השנאה מצד היה מר ה ס כ ו ר ו ו ה י ו ה
ה נ צ ר י ת א ל ל י ת, מר הסתירה העמ'
הנכר בין ונס ואלהי ישראל, בין האזהרה וסיני'
בין האשקן ומשה רבנו, בין עמי יחודם לעם
ועלם, בין אל בצלם סיוס והיטה לאם בצלם
אלהים, שנאה לא לשנוי סחם כי אם לשנוי
לסובה, לעלינות רוחנית ומורכית למרות אלהי'
אמונת האשקן אצלם וברקיעות וסרוקו על
אצלנו, שהנאה שהי' פולמוסית וכשמועדי שראם,
שהוא כמנצחן בעולם, שנאה של מו שדם ספחם,
עורת שולת עם בפילוסופים וכשמועדי שראם,
הרוע באמת שליט ברוח שלהם, נגר מי שנתל'
והוא נקרא אברם בן אברהם לו, גועו בעל לוח'
והוא נקרא אברם בן אברהם לו, גועו בעל לוח'
כישו ושליחו כשבואם בתוך גויים, וכעו
יעורלת שלהם ולבנם והפכו להיות מרצוחם
מזדקיך סיוס, סינוגרי איימקו.

טינגר בעזרת תוכחה אשמת אבא וזמא שלא
שמו על הילול מיל'ם לא שמענו לא בעולם
העזב ולא בעולם היורש שרועה יוכה בידן ואף
יתנצל בידן בעזרת הנימוס שהנרצה לא נמלט
בעוד זמא, או שו ודאי היתה גוריה מן השממה,
או חוק סוציולוגי, על איהשמירה ואיהמלכות
ועימו לדין פ נ י מ י האחרים לכר, אך
חוק זה, שהוא חוק היסטורי וכו', שסופה
של כל גלות כליון, מחייב אותו להו'
ציא מסקנות נאולה מכל גויים, מסקנה שרופ'
בארון בעזרת הגולה בכלל וגולה בארץ בפרט
ודאי שלא יוציא אותה אלא עד שארקה איימקו
סמקתו יוציא אותה ויוציא אותה. חוק זה
וספקו זה, ודאי אינם מחייבים אותה להיות
ואינם ספורים אלה מסאמט מרצחים, ששם
שפילו אותה "הכתובת לא לב פרה"ה, לא פטר
לא בשעו המרצח מסמכות וסביעה בים סוף ואחר
כך את היסטוריה ללא וכר, כאשר יהיה אם
יצע השם לתרצה ההיסטוריה, גם לעמו של
הסרוואציוס.

ומן הדיו ומן החובה ומן המצוה מדאורית
וההיסטוריה ומדמוסר, להעמיד את ארון סר'
האציוס על מיד על ה פ ש ע שבששיתו או
בשנינו על להסחית את הנושע את המשפיע
מחמת כפי "הרחק המחליט" של הלה, או
הסדרה של שקיעה של שנבלו לא רוח
סרואציוס-גויית-מאבקית אחרת. אין אמנו לא
מבניו של קן הרוצה, אולם אין או רוצים
להיות גם מבניו של הכל הנרצה. גדול קן
רוצה וחבל נרצה ללא וכר בעולם, אנו מאשרים
לירש ששיתו ושמלו.

מן הדיו ומן החובה ומן המצוה לאמר לו
ולשמעו עולום בדברי הביעה והצהרה ודברי
שופטים וצדק, שהתאוריה שמונע אוה וישה
להעלות אותה ד"ר סרוואציוס או דביית
משפט בירו שליו, היא זרע מרצחים
והיא יסוד לרצה חוש ששן "רוח הקודש
ההכחית" של ה ה י ס ר ו ו ה י ו ה י
שכחולום נעשה סמוכן יותר מאלוה איימקו
שכחולום.

לך רק עזרה של ששן, לך סינוורו של
ששן הוא מודחה עם הששן עצמו, הוא מספק
לנו שהפרסונות תיאורית לסימפוזיה ונדון
ההיסטורי, אנו מוסיף, מדינת ישראל כעובדת
המבנה, לדיבור, לא נותר לנו אם כאלה לחתמת
ביתו למרצה ולנועו עדיך קפיל על ששן
איימקו מולד המדינה.

לך עזרה אחראקאוס מלמלת וציני זה דיבר'
פשוט עיפויים, זה היה מגוחך, זה לא סמוכן.

אלום כשהוא מתיחל לרבר בש ה ש ב ה ש
מן הדיו על השגת עילוי כיהר תוקם משנה
נעשה עד מה, מן הדיו כל כ ל ו א ת פ
ש ת ו א להשפך אותה עד עירום למען
מדד עם היא בכל ותחנה וקביוותיה, בכל
צביונותה וכיכורה ובכל אימהה, כאשר עומד
אחריה, כאילו, כשעומד על האדולפיס ועל
אדוקיה מן המאזיר הכמחית.

לפני שיוקע איימקו, יוקע סרוואציוס'
יוס על שניות הפילוסופיה שלה, על משפ'
דרכי הסתירה שלה, ואם יש שחינת לרוב'
לו של הששן אל תהיה הסתרת לרוב'.

דברים רבים על ד"ר סרוואציוס

לדמי נאמן ונבולן.
תחלה — משפטנו, על קצוועו, והוא מנסח
ללכת ברכי' התקפה ההרכה פרודיוראליסטי'
פורטאליס, להציג את שולחו מרד אדוקי ה'
ישראלי, מילאו זו חובתה המקצועית — כי נעו
על משלמם לו (אונקת) או להחליט להציג
עולמם הוגן של הסכמתם ואנו משי ויוציאם
מכלפיס להוכיח לכל הגויים שאכן מששן היה
הוא, מן ההרכה שנתנו לו לסינוגר לעטען את
שיועני המספטיים. זה בית מששן שלו על
תוקים וכללים משלה.

מה הוא אינו מחייב אוה ויש בהחלט
כאיצאל אחרת, האזהרה בו על הרמניס,
Dichter und Denker או פו שכבר
העמונת אוה על אמרו האחרת:
Dichter und Henker! וישעתי ו
שאלותיו הששנות:
מה הם ספעי השנאה הליודים בכל
הגויים?
מה הם כדאי לסיים כל לכך שלא תמד
המאורעות הם על כונות העושים, כי אם למפי'
החוק ההיסטורי, לדוגמא קומות מדינת ישראל
ה מ פ ר ח ת (רמז דק שהמזוגות אחרת
כבר נאמר בנוסח על השילומים המפדים את
ישראל) מן ההשמה?
מה עומד עזרת יותי?
מה עמי' השנאה? כלומר: זה לא ייתכן
ששנאה אוה ונרעה כל כך לא יהיה לה
סכות, היא מומשבת כל כן נוצפה לה
אן אתא כי אם האשמים "ההי"ו'
ד י מ.

הרמניס מסבקים אינם עם של סרוואציוס
כי הם אימפרוביזציונים, לא במקרה לא
היתה שום מתרעם עמיתים ברמניס (לרוב יוסין'
כעל של מרד צ'ינים) מרות מיליוני
פוח, כי אם בקבית בעצמו.
כמממן פרופסור הששן של אחראקאוס
דיאבול' זה ואף הוא גרמני מאד, פרופסור
של מפיטה, הששן-הסרוואציוס.
ד י מ.

הרמניס מסבקים אינם עם של סרוואציוס
כי הם אימפרוביזציונים, לא במקרה לא
היתה שום מתרעם עמיתים ברמניס (לרוב יוסין'
כעל של מרד צ'ינים) מרות מיליוני
פוח, כי אם בקבית בעצמו.
כמממן פרופסור הששן של אחראקאוס
דיאבול' זה ואף הוא גרמני מאד, פרופסור
של מפיטה, הששן-הסרוואציוס.
ד י מ.